

Филозоф, професор и политичар Драгољуб Мићуновић (1930 – 2026) био је изузетан познавалац теорија друштва, полемичар без премца и писац беспрекорног стила ког су волели и они који су га нападали, речено је данас на комеморацији Драгољубу Мићуновићу у Београду.

Мићуновић, први председник обновљене Демократске странке (ДС), умро је у уторак у 96. години.

Пријатељи, поштоваоци и сарадници говорили су на данашњој комеморацији у Простору „Миљенко Дерета“ о сећањима на Мићуновића и његовом доприносу обнављању вишепартијског система у Србији.

Бивши председник Србије Борис Тадић оценио је да без Мићуновића у Србији не би било „ни трачка демократије“.

„Био је филозоф, ерудита и бескрајно добар човек. Трпео је претње, одупирао се томе. Био је спреман на побуну, жудео је да буде успостављен вишепартизам и дао велики допринос томе“, казао је Тадић.

По његовим речима, ДС се огрешила о Мићуновића када га је искључила из странке, мада је та грешка касније исправљена.

Тадић је рекао да му је жао што најбољи одлазе, али да сада студентски покрет има потенцијал да настави борбу којој је Мићуновић посветио живот.

Активисткиња Соња Лихт казала је да је Мићуновић био кључна фигура студентских протеста 1968. године и да је због тога платио велику цену.

По њеним речима, он је дао смисао студентској борби тих година и цео живот посветио промоцији демократских вредности.

Новинар Андреј Ивањи рекао је присећајући се првог председника обновљеног ДС да је увек неговао културу дијалога и залагао се за разговор са неистомишљеницима.

Секретарка Фондације Центар за демократију Наташа Вучковић хвалила је Мићуновића рекавши да је поседовао енциклопедијско знање и да је увек био културан и одмерен у својим наступима.

Новинар Андреј Ивањи рекао је присећајући се првог председника обновљеног ДС да је неговао културу дијалога и залагао се за разговор са неистомишљеницима.

Казао је да нове генерације студената настављају борбу коју је Мићуновић започео те да се нада да ће имати снаге да тај посао довреше и да Србија постане демократско

друштво.

Секретарка Фондације Центар за демократију Наташа Вучковић хвалила је недавно преминулог професора рекавши да је поседовао енциклопадијско знање и да је увек био културан и одмерен у својим наступима.

Књижевница и професорка Вида Огњеновић казала је да су Мићуновићеви текстови били аргументовани, јасни, без поштапалица и да је имао беспрекоран стил изражавања.

На комеморацији су прочитани и делови његових мемоара.

Мићуновић је био први председник обновљене Демократске странке и један од најистакнутијих савремених српских политичара и филозофа који је због дугогодишње опозиционе борбе и рада на развоју парламентаризма у јавности словио као „патријарх демократије“ у Србији и поборник дијалога између политичких неистомишљеника.

Рођен је 14. јула 1930. године у Мердару на југу Србије, детињство је провео у Скопљу, а Други светски рат у околини Куршумлије.

Почетком 1960-их година изабран је за асистента на Филозофском факултету у Београду, где је одбранио докторску дисертацију из области логике друштвених истраживања.

Са групом филозофа био је један од организатора студентских демонстрација које су 1968. године уздрмале до тада неприкосновену власт Савеза комуниста Југославије, а средином 1970-их је због опозиционог рада уклоњен са Филозофског факултета са групом од седам професора и наставника.

Заједно с групом од 13 интелектуалаца учествовао је у обнови рада ДС, а у фебруару

1990. године на оснивачкој скупштини постао је први председник те странке.

Пошто је на страначким изборима 1994. године изгубио од Зорана Ђинђића, Мићуновић напустио ДС и основао Демократски центар.

Учествовао је у формирању широке коалиције Демократска опозиција Србије која је на изборима 24. септембра 2000. године сменила власт Слободана Милошевића.

Потом је био председник Већа грађана Скупштине СРЈ, први председник Скупштине Србије и Црне Горе и посланик Скупштине Србије до 2016. године.

(Данас)